

Nós cantar cantamos

YOLANDA CASTAÑO (Santiago de Compostela, 1977)

O ceo está azul e hoxe é mércores tarde.
Moito me presta esa obsena solitariedade dos autobuses.
E recollerme na paz de xordeiras deshidratadas.

Unha néboa saudosa ateiga o meu costado.

Fai descallar unha inútil temperanza.
Van tragando as liñas brancas as rodas deste autobús.
Calar, calar. aliar que corren nos lados as paisaxes que non me
importan.

Xa non quero falar. Xa non quero falar.

O ceo está azul.
O ceo segue estando azul.
Nin sequera sei onde estás.

